कुई छ की जायाम्। इति कविकत्यम् सः। (भां-कार्ल-क्षकं-केट्।) प्रकासको । दीर्षिकः एकक् पाठ-सामकात् पूर्वस्य वैनच्तवीति दीर्घा न स्मात्। र कुईते । इति दुर्गादाकः ।

कुईनं, सी, (कुई + भावे खुट्।) कीड़ा। इत्वमर-टीकायां चामी ।

कुपैरः, एं, (कुर्+ किप् कुः। पियति । ए + षाच् परः। ततः प्रकाशस्यः।) कृषोतिः। जातु। इति ने-दिनीकरहेमचन्त्री। (कुपैरक्रव्देउसः विवरवं बाखोयम्।)

कुर्पातः, पं, (कुर्परे बस्तते बासे वा । बन्, बात् वा, + वन् ततः प्रवीदरात् वाधः ।) बर्बचीनवः । इति शारावची ॥

कुर्यातकः, ग्रं, (कुर्यास + कार्ये कन्।) ककुलिका। इत्तमरः । काँचुकि इति भाषा। (यथा रका-वकीनाटके। "मनोज्ञकुर्यासक्यीदितकाना"।) कुर्वेत्, नि, (करोति इति। क्र + ग्रंट।) कर्य-

कारः । स्वाः । इति विनाः ॥
कुव व वन्यो । वंदतो । इति विवक्त्यनुमः ॥
(भा-परं-धवं-क्षित् वकं सेट् । ज्वतादिः ।)
व कोवः कुवः । कोवति कुवीनः सर्वेशं वन्युः
स्वादिव्यः । संदती राशीक्षर्यमिति चतुर्धुनः ।
केचित्त वंदतिस्वाने वंस्थानं पठिता कोवति
कुवावः गययित इव्यंः इत्वाकः । वंद्यानं
पठिता संस्थानं उपचयः । इति रामः ॥ बन्धे तु
वन्युषु क्षातिषु वर्षमानोऽयं धन्यनास्य न प्रयोगः।
गदि गस्ये इतियदिक्वाकः । इति दुर्गादासः ॥

तम्राज्कारवं यथा। "जोभिच दैवतिर्विप्रक्रया राजीयसेवया। कुलान्यकुष्तवां यान्ति यानि इतिगनि इत्ततः। कुविवादः क्रियाचीयैर्वे दानध्ययनेन च। कुवान्यकुवतां यान्ति हाद्यायातिकमेव वै॥ बन्दतात् वारदार्थाच तचा असस्य मच्यात्। चनीतधमां चरबाव् चित्रं नक्षति वै कुषम्। खमोजिये वे वेदानां स्वसंधु तचेव च। विश्विताचारशीने मु चिप्रं नक्षित वे बुबम्"। इति भूम्मेंपुराने उपरिभागे १५ अधावः। सजातीयग्रकः। इत्वसरः। १। ०।१॥ (क् भूमि जाति स्काति। ना + कः।) ननपदः। स्वम्। (कौ भूमी बीयते। बन्धेश्वोपीति डः।) श्ररीरम्। इति मेदिनी । अप्रम्। इति महाभारतम्। (मध्यम-इचड्येन यावती भूमिः अध्यते तावती सूमिः। यथा, मनुः। ७। १११।

"दभी कुलन्तु सुझीत विंग्री पश्चकुलानि घ"॥) कुलः, एं, (कुल्+कः।) कुलिकः। श्रिल्पिकुल-प्रधानः। इत्यमस्टीकायां सस्तः॥

कुलकं, की, (की भूमी कीयते। कु+की + डः। संचायां कन्।) पटोजनता। सम्बद्ध्योकसमूदः। इति मेदिनी। (यथा, सादिलदर्मने ६। २००। "कनायकं चतुर्भिच तद्धें कुणकं मतम्"। पटोजार्थे यथा,—"करीरं कुणकं मन्दी" इति वाभटे स्वस्थाने। ६ षः। कुलकं पटोजभेदः।

तित्यक्का इति खातम् ॥ इति तट्टीका ॥)
कुषकः, छं, (कुण् + संचायां कन् ।) कातेन्दुः ।
इत्तमरः । ए । ८ । १८ ॥ वद्यीकः । कुणमेर्छः ।
इति मेदिनी ॥ मयववदद्यः । इति रलमाना ॥
परितनपः । इति राजनिर्धेयः ॥ कुणीनुः । इति
भावप्रकामः ॥ मिल्यिकुणप्रधानः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

कुक्ककंटी, स्त्री, (कुका कर्कंटी इति नित्कक्तिधा-रयः।) चीनाककंडी। इति राजनिकेयः॥

कुनकुखनिनो ) खी, (कुने कुनमके एचिनीतन्त-कुनकुखनी ) रूपे मूनाधारे कुखनाकुला साई-निवनयाकारेब स्थम्भिक् नेस्टियला तिस्तीत। कुन + कुखनिन् + सीष्। कुखन + सीष्। यदा की एचिनीतन्ताधारे मूनाधारे हल्यां नीयते हति। कु + नी + क्योभोपीति सः। ततः कम्म धारयः।) मूनाधारपद्मस्वित्तिवद्मक्तिविद्येषः। यथा। पूर्वाभन्दकृतवद्भक्षप्रकाशः।

"कूजनी जुजनुखनी च मधुरं मत्तानिमाचासुटं वाचः कोमचनाव्यवन्धरचनाभेदातिभेदनमैः। वाचोक्ताव्यवदर्शनेन जगतां जीवो यया धार्यते वा मुनानुजगहरे विचयति धोदामदीप्तावची"।

जूजनीति। या मूजानुजगङ्ग इतादि खा-खातम्। बीहत्री कोमजबाव्यवसर्थवाभेदा-तिभेदन्नमेः बोमका कमनीयत्वविधिका या बाब-बन्धरचना तस्याः भेदातिभेदम्बर्भेः भेदातिश्रवभेदः ममेर्निशिष्टा वाचः मत्तानिमानास्तुटं मत्ता या चित्राचा भगरसम्इकददक्तटं यथा सात् रवं मधुरं यथा खात् तथा कूननी प्रवात-मध्रध्वनि कुर्वनीवर्थः। सा का इताकाका-यामाइ यथा जुजकुख जिन्हा श्वासी श्वासविवर्त्त-नेव जासोक्तसयोः परिवर्त्तनेन गमनागमनेन जगतां संसाराबां जीवः प्रासी भार्यते। प्रनः कीहशी प्रोदामदीप्तावकी प्रक्रहोत्तुप्रदीप्ति-मेबीसरूपा। तथा च मूनाधारपद्मे सर्वाकार-बार्डेचितयवेखनविभिद्या विद्यासमूहरूमा कुन-कुखनिनी तिकतीलर्थः। इति तट्टीका । 🕈 । चन्यत् चन्नश्रन्दे मृजाधारश्रन्दे वट्चनश्रन्दे च

कुनकाः, छं, (कु+कका+ मावे घन्।) बरताची। तत्त्रव्यायः। तानमद्नाः २। इति चारावची॥ कुनचाया, खी, (कुषस्य मूनस्य विकृतवस्तीनावस्य वा खवी यस्याः।) त्रुकश्चिम्बी। इति सम्द्य-निका॥

कुषानः, पुं, (कुषे सत्कुले जायते। जन् + हः।) कुषीनः। सत्कुलोद्भवः। इति शब्दरस्रावणी। (यथा, मनुः ८।१७८।

"नुषने हत्तसम्बद्धे धर्मेषे सत्तवादिन । महापची धनिन्यार्थे निचीपं निचिपेदनुधः" ॥) कुषञ्चः,पं, (सुं एथिवीं रञ्जयति । रञ्ज + विष् + ष्यब् रस्य वः।) कुषञ्जनहज्ञः । इति राजनिर्धेयः ॥

कुन्जझनः, ग्रं, (कु+रझ+बिन्+ स्युः। रख्य नः।) स्वनामस्थातस्याः। तत्पर्यायः। कुर्यनः २ गन्धमूनः ३ कुन्जझः ४ । सस्य गुगाः। कटुलम्। तिक्कलम्। उत्थालम्। दीपनलम्। सुखदोयना-ज्ञिलस्। इति राजनिर्धयः॥

कुबटा, स्त्री, (कुबात् यभिषाराधं कुबान्तरं घट-तीति। कुब + घट् + घष्। श्रवन्धादिलात् प्रकाषः।) यभिषारियो। भटा।

(ययाष्ट्र, चार्चासप्ताती क्टक् ।

"परपतिनिद्यंजुनटा प्रोमितक्रतः । नेर्नयान कोपेन।
दग्यममतोपतमा रोदिमि तव तानवं वीच्या"॥)
तत्मर्वायः। प्रंचनी २ धर्मिनी ३ वन्यनी ॥
चती ५ दनरी ६ सैरिनी ७ पांझुना ८। इतमरः।२।६।९०॥ धर्मेनी ८ पांसुना २०। इति
तहीना॥ घटा ११ दुटा १२ धर्मिना १३। इति
प्रस्रमावनी॥ नङ्गा १८ निद्याचरी १५ पपारखा १६। इति जटाधरः॥०॥ परकीयान्तर्गतनाविकाविग्रमः। यथा,—

"रते वारिकवान् किरिन प्रवान् वर्षना नामोधराः ग्रेकाः ग्राद्वसुद्वहन्ति न इत्रक्षेते प्रकारकान् । विशेष्ये तरवः प्रकानि स्वते नैवारमन्ते जनान् धातः । कातरमाक्षपामि जुल-टाहेतोक्वया किं जतम्"॥ इति रचमञ्जरी॥ ॥ ष्या प्रमोजनप्राविकतं प्रायक्तिग्रव्ये क्रो-व्याह्मसन्त्रं व्यक्षप्रकर्षे न्रज्यम् ॥

कुषारी, खी, (कुस्मितं रखते। रट मामबे+
प्रकर्षे थः। गौरादिलात् सीष् रख्याः।) मनःप्रिचा। इति रक्षमाचा चमरटीचा च ॥ (चस्मा
गुजारयो मनःश्रिकाश्रव्ये नोडकाः॥)

कुषतिथिः, स्त्री एं, (कुषा तिथिः।) चतुर्थयस्मीदा-द्वीचतुर्देशः। यथा, तन्त्रसारे।

"हितीया दश्मी वसी जुनाजुनसुदाइतम्।
विषमाचानुनाः सर्वे श्वाच तिथवः कुनाः" ॥
कुन्तत्यः, एं, (कुनं भूमिनग्रं सत् तिस्ति । कुन +
स्या + कः । एमोदरात् साधः।) ग्रस्थेदः। कुन्नत्यन्ताः इति भाषा॥ (यथा, मान्नेखेवे। १५।०।
"धान्यंयवां किनान्तानान्तुं नत्यान्यनं मान्यान्"॥)
तत्यर्थाः। कानस्ताः र तामस्ताः १ कुनतियका ॥ । इति रम्माना॥ तामस्ताः १ । इति
चिनास्त्रमेवः॥ वास्त्रनेवः व स्वितेतरः ०। इति
राजनिधंग्दः॥ अस्य गुनाः। कपनातगुन्धः
गुनास्तरीभेदः वासन्ताध्यमे इनामित्यम्। स्वकामम्। उत्यानम्। कद्वतम्। ग्राहित्यम्। इति
राजवन्तमः॥ जनायतम्। स्वानम्। रक्तिपत्तन्वस्तमः॥ जनायतम्। स्वानम्। दक्तिपत्तन्वस्तमः॥ वननाणित्वन्। अस्य गुन्धगुनाः। वागुकारित्यम्। वननाणित्वन् । अस्य गुन्धगुनाः। वागु-